

Gedichten van Co Woudsma bij de lezing van Klaas Rozemond over *De beste filosofische ideeën om je moraal te verbeteren*.

De gedichten komen uit de bundels *Gelukinstructies* (De Bezige Bij 2005), *Hoogste zomer* (De Bezige Bij 2015) en *Zolang de stad maar vrolijk is* (Magonia 2022).

VOORDAT JE HET WEET HEB JE EEN NAAM

Lichamen: je mag ze aanraken.
Maar ze moeten eerst 'ja' zeggen.

Zo staat het me bij.
Het is de gewoonte in dit land.

Dus die zonnebriljongen,
een groenbak voortduwend –

niet zomaar strelen.
Niet zomaar je rose handpalm

over die gladde, lichtbruine huid.
En al helemaal niet slaan.

BUITENWIJK

Een groot groen grasveld, volkomen zonder kinderen.

Eigenlijk zou je niets meer hoeven te zeggen
dan dat de groene bomen rustig staan
onder de blauwe lucht, in de stad.

De lente wil graag zomer worden.

In een grijzige straat dragen tien,
vijftien mannen met bivakmutsen
iemand uit een woning in een auto.

Ik zwaai terug.

ONDERTUSSEN

In extase zullen we koffiedrinken
en appelgebak ('Met slagroom?') eten
in een café met veel kleedjes.

Het geeft dat het buiten regent
en men een miljoen Oeigoeren concentreert,
toch mag ook dít geluk bestaan.

Straks klaart het op, dan wordt een kerkje
bekeken, minstens van buiten.
Geleidelijk verbetert de wereld.

KNUFFEL

Vanilla Ice, een crèmewit babybeertje,
voelt zich na drie dagen nog niet thuis.

Beertje Beni had kanker, Vanilla
is alleen een beetje bang
voor kickboksbeertjes, 's nachts alleen slapen
(gisteren hoorde ik hem zachtjes snikken)
en kwaai kinderloze dichters.

Vanilla, niet bang zijn, mag ik je vachtje strelen,
die gave piercing met je prijsje kussen?
Nu doe ik je handjes op je rug,
niet huilen hoor!

WORTELMONSTER

Houten octopus, boven de grond
gestormd, welke verdwaalde kleuter
zal je in je kronkelarmen nemen?

Hij moet maar niet het bos in gaan.

Hij fietst een voetbal achterna.

Hij spartelt in tentakels
en verdwijnt, fietsje en kleertjes
worden later op het mos gevonden.

AANZOEK

Schitterend onbelangrijk is het leven,
een schilderij dat niets voorstelt.

Beschimmeld bolletje
in een enorm heelal!

Wieren, sponzen,
varkens, mensen.

Hoe weinig een zevenmiljardste van de mensheid
twee zevenmiljardste.

En hoe oneeuwig een eeuw,
een heel dun laagje rots.

Dus waarom niet met mij
een cola drinken?
Dus waarom niet met jou
achter een struik en voor de wet getrouwd?

UITBRAAK

Wat kwam je in het steegje tegen?
Een twijgje in de sneeuw,
een hoge houten leeuw,
de kwijldraad uit zijn bek bevroren.

Als het weer lente wordt
dan komt de leeuw tot leven.
Wat zal hij dan verscheuren!

Hij zal de middelmaat verslinden,
hij zal de compromissen doden
en rode verf stroomt uit zijn kaken.

Ook het twijgje zal ontwaken.